

hold, som kan have betydning for udvalgets behandling af sagen.

Disse begrænsninger gælder naturligvis ikke for økonomiudvalgets formand, borgmesteren, jfr. forslaget § 1, nr. 12 (forslaget til § 31 a, stk. 1).

Med hensyn til udvalgsbehandlingen af personalesager henvises til besvarelsen af spørgsmål 6.

Spørgsmål 9:

Hvilke kommuner har i dag ikke etableret efterløns- og/eller pensionsordning for borgmestrene?

Svar:

Følgende kommuner har pr. 1. april 1980 ikke stadfæstet eller har ophævet allerede stadfæstede borgmesterspensionstillæg.

Fyns amtsrådskreds

Broby kommune

Ejby kommune

Søndersø kommune

Ribe amtsrådskreds

Brørup kommune

Ølgod kommune

Vejle amtsrådskreds

Hedensted kommune

Ringkøbing amtsrådskreds

Thyholm kommune

Viborg amtsrådskreds

Bjerringbro kommune

Sallingsund kommune

Nordjyllands amtsrådskreds

Arden kommune

Nørager kommune

Sejlfjord kommune

Sæby kommune

Åbybro kommune

Års kommune

Spørgsmål 10:

Burde der ikke have været foreslået regler om en egentlig kritisk revision af kommunerne?

Spørgsmål 11:

Er det rimeligt, at den kommunale revision skal kunne blande sig i kommunalbestyrelsens dispositioner?

Svar:

Reglerne om den kommunale revision er behandlet i betænkningen om kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m. v., kapitel IV, afsnit 13.

Her refereres udførligt en udveksling af synspunkter mellem rigsrevisionen, statsrevisorerne og indenrigsministeren vedrørende den kommunale revision og revisionens dispositionskritik.

I sin konklusion anfører udvalget (side 112) blandt andet:

»Udvalget er enig med indenrigsministeriet og rigsrevisor i, at beslutninger truffet af den samlede kommunalbestyrelse ikke kan være omfattet af en kritisk revision, medmindre kommunalbestyrelsen selv beslutter det, idet en sådan kritik ville være et indgreb i det indhold af det kommunale selvstyre, som den kommunale styrelseslov har som grundlag. Udvalget kan dog tillige tilslutte sig rigsrevisors udtalelse om, at revisionen under alle omstændigheder bør kunne foretage vurdering af det juridiske, økonomiske og faktiske grundlag for beslutningerne og påpege fejl heri, ligesom revisionen bør kunne fremdrage utilsigtede følger af en disposition, som er truffet af kommunalbestyrelsen. En sådan adgang for revisionen består efter udvalgets opfattelse allerede efter den gældende retstilstand, idet man går ud fra, at udtrykket »økonomisk grundlag« sigter til bevillingsmæssige forudsætninger og lignende.

Udvalget deler imidlertid ikke den opfattelse, som rigsrevisionen har givet udtryk for i beretning nr. 5 1976-77 om den kommunale revisions organisation og arbejdsgrundlag, side 18, og i den endelige betænkning over statsregnskabet for finansåret 1976-77, side 90, og hvorefter det vanskeligt kan begrundes, at der skal gælde principielt forskellige regler for den statslige og den kommunale revisions stilling og kompetence med hensyn til udøvelsen af økonomisk kritisk kontrol. Det er som af rigsrevisionen anført vel rigtigt, at begge reviderer anvendelsen af offentlige midler. Det er imidlertid efter udvalgets opfattelse en afgørende forskel, at den statslige bevillingsmyndighed ligger hos folketinget og anvendelsen af bevillingerne ligger uden for folketinget, medens den kommunale bevillingsmyndighed ligger hos kommunalbestyrelsen, der samtidig selv er ansvarlig for anvendelsen af bevillingerne.«